

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Tizennyolc nőgyűlés a fővárosban

Forrás:

Nemzeti Ujság

Bp.
(Hely)

1920. I. 7
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

324

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Budapesti fővárosi háziintézmény 1919.

Tizennyolc nőgyűlés a fővárosban.

Hogyan készülődnek a szociáldemokraták a választásokra?

— A „Nemzeti Ujság” tudósítójától. —

Budapest, jan. 6.

A régi álnok taktikával, de szelidebb modorban, báránybőrbe bujt farkas módjára jelenik meg újra a politikai arénán a lejárt szociáldemokrácia. Elcsépezt frázisokkal, féligazságok és tudatos hazugságok segítségével iparkodik becsapni a könnyen megtéveszthető embereket. Hallettuak puffogósejthet rajtuk. Ha az elvtársakon állott volna, frázisokat a nők rabszolgaságáról, akik mindigfejtette ki a következő szónok, «nem létezik», hogy csak arra voltak jók, hogy velük végeztették azháboruba lehetett volna vinni azokat a férfiakat, «alacsony és piszkos munkákat». Igazán naiv ésakiket meg sem kérdeztek, hogy akarnak-e harostoba frázis, aminek a megfordítottja ugyebár az, colni, vagy sem? hogy az «alacsony és piszkos» munkát vagy egyáltalán ne végezzük el, vagy végezzék a férfiak, mialatt az ő munkájukat természetesen a feleség vállalja magára. Ha a zsidó háziasszonyok így képzelik az ideális háztartást: szeretnők tudni, hogy ugyanigy gondolkoznak-e a zsidó férjek is?

Természetesen, eleinte kissé félénken, aztán a hallgatóság helyeslésétől nekibátorodva, az egyházon is elverték a port és még azt a képtelen és ezerszer megcáfolt történelmi hazugságot sem szégyelték feltálatni, hogy azon a bizonyos zsinaton arról vitatkoztak az egyházfők, van-e egyáltalán lelke a nőnek és hogy ez az álláspont csak egy szavazattöbbséggel győzött.

Azt is megtanultuk a tegnapi nőgyűléseken, hogy egyesegyedül a szociáldemokratái fedezte fel és verekedte ki a nők szavazati jogát. Szeretnénk tudni, mit szólnak ehhez a mi feministáink, vagy mit szólnának hozzá, ha még szólni tudnának a boldogult amerikai feministák, kik már akkor

hirdették a nők jogait, amikor szociáldemokrácia még nem is volt!

Azon a vesszőparipán is lovagoltak ismét, hogy a szociális bajokat nem jótékonykodással kellene orvosolni (mintha ezt a bölcseséget ők találták volna ki!), hanem szociális törvényekkel és persze ezeket soha más nem követelte, csak a szociáldemokraták. Holott pedig se Apponyi és Prohászka, se Giesswein, Haller és Huszár sohase voltak szociáldemokraták.

De lát az volt a fő, hogy hallgatóságuk elhigye, hogy egyedül a világot megváltó szociáldemokrácia téről.

az a sláger sem hiányozhatott, hogy szomszédaink jóakarata nélkül ez a «degyőzött» (nem ők mondják, Tisza István mondta) ország nem állhat talpra; már pedig szomszédaink és egyáltalában Európa a közvéltársaság és demokrácia alapján rendezkedett be. Jaj tehát nekünk, ha ugyanezt nem tesszük! Nem lesz nyersanyag, nem lesz munka!

Aztán következett az oktatás: hogy föl kell világosítani és szervezni kell a még «öntudatlan» asszonyi tábor. Kitűnő anyag erre az üzletek előtt

ácsorgó, elkéseredett asszony-népség. Meg kell magyarázni nekik, hogy a keresztény és magyar párt csak azért szidja a zsidót, mert rá kell fogni valakire a mai nyomoruságot, amelynek pedig orvosa a keresztény magyar párt az oka; mert ez volt hatalmon, mikor kitört a háború és se a háború előtt, se a háború alatt soha nem törődött a nép nyomoruságával. Most is csak azért beszél róla, mert választások előtt állunk és a mandátum reményében ígér hetet-havat. De a választások után ismét meg fog feledkezni minden ígéretéről.

Küiön oktatás volt a vallás dolgában is. Akik már fölvilágosodottak — így szólt az oktatás — azoknak nyíltan meg lehet mondani, hogy minden józan ember ezen a földön akar boldog lenni és a túlvilági boldogságot átengedi a csuhásoknak. Akiknek ellenben szükségük van a vallásra, mert még nem látnak tisztán, azoknak azt kell mondani, hogy a szociáldemokrácia nem bántja, sőt nem is hagyja bántani a vallást... (Persze csak a papokat üldözi el, mert akkor mégis bezárulnak a templomok!)

Az se igaz, hogy a szociáldemokraták tönkretették ez országot... Mert azok tették tönkre, akik háboruba kergettek minket. Minden nyomoruságnak ők az okai stb... Ha mi kijelentettük volna, hogy elvünk ellen van a háboruszkodás, mindenki hüvelyébe dugta volna a kardját és elmaradt volna a világháború. Szóval nem igaz, hogy azért sétált be a román, a szerb meg a cseh, mert a szociáldemokraták nem akartak katonát látni. Sőt nem ők felelősek a proletárdiktatúráért se, amelyet az éretlen tömeg csinált, dacos fölhaborodásában azért, mert a feudálisok nem akartak nekik jogot adni» (hallottuk tegnap).

Összegezve : ebben az országban mindenki bűnös, csak éppen a szociáldemokrácia makula nélkül való. A nép tehát csakis tőle remélheti a megváltást eddigi nyomoruságából. Mivel pedig a dolgozó népnek más célja, más érdeke nem lehet, mint az, hogy mindenki jól meg tudjon élni : a dolgozók másra nem is szavazhatnak, mint a dolgozók pártjára, vagyis a szociáldemokráciára. A burzsujok nem boldok, hogy saját érdekeikkel ellentétben a dolgozók érdekeit szolgálják. Vigyázzatok hát, mert ha nem a szociáldemokrácia győz, akkor megint háboru lesz. Főleg az *asszonyoknak* mondjátok ezt meg, mert most ők vannak többségben és *ők fogják eldönteni a választások eredményét.*

Ime, így agitálnak a magyar fővárosban a szociáldemokrata erkölcs nevében, nem is egészen fél-évvel a szovjet bukása után. Amely szovjetnek — minden terrorizmusával egyetemben — támasza és talpköve a szociáldemokrata pénz volt. Ugyanaz a párt, amely még ma is uszit farizeus módra vastag betűkkel a lapjában : *«A világtörténelem tanúságtétele szerint a békés szociális reformok elmaradása szüli az erőszakos forradalmakat. Mi békés reformokat akarunk»* . . . Mondják ők, de maguk se hiszik el, amit mondanak, mert amikor meg volt rá a módjuk, hogy inaugurálják a békés reformokat, csak rabolni és akasztatni tudtak.